

4 DIENSTBAAR LEVEN

2026 (her)ontdekken van bewust diaconaal leven jaarthema 2025-2026

In de beleidsbijlage 'Het GEVEN van de GAVEN' staat de achtergrond van de maandelijkse collectiedoelen. Samengevat komt het erop neer dat aan de hand van Mattheüs 25: 31-46 de diaconiecollecten thematisch zijn ingedeeld. De thema's zijn: zorg voor hongerigen en dorstigen, zorg voor gevangenen en vredestichters, zorg voor zieken, en **zorg voor vreemdelingen en ontheemden (naakten)**. Het gedeelte in Mattheüs wordt ook wel de 'werken van de barmhartigheid' genoemd en door de collectiedoelen te 'clusteren' in de genoemde thema's komen al deze werken in het kerkelijk jaar als collectiedoel één of meerdere keren aan de orde. De genoemde thema's worden vanuit de diaconie ingevuld met een concreet binnen- en buitenlands collectiedoel, welke in de kerkbode, bij de afkondigingen voorafgaand aan de collecte en op de schermen met de gemeente worden gedeeld.

Lezen: Ruth 2

Thema: zorg voor vreemdelingen en ontheemden (naakten)

Misschien zijn het de eentonige zoemende krekels in de eindeloze gerstvelden rondom Bethlehem, die Ruth wakker hebben gemaakt. Slapen lukt niet meer. Ze gaat naar buiten en ziet de weg waarover ze gekomen was in Bethlehem, samen met Naomi. Ze weet de dag nog van haar aankomst in Bethlehem. Wat voelde ze zich onzeker, kwetsbaar en bekeken. Ze hoorde de reacties. Wat moet die Moabitische vrouw hier? Waarom is ze met Naomi meegekomen? Het huilen stond haar nader dan het lachen. Wat miste ze haar man Machlon. Waarom moest hij zo jong sterven, evenals zijn broer Chiljon en eerder al hun vader Elimelech? Het is voor Ruth een groot raadsel!

Die dag, bij haar aankomst in Bethlehem, beseft Ruth pas echt wat de consequentie is van haar beslissing om met Naomi mee te gaan. Ze is als vreemdeling in een voor haar vreemd land met een vreemde taal, een vreemde godsdienst zonder beelden en met vreemde inwoners terechtgekomen. Nooit had Ruth zich zozeer gerealiseerd dat ze echt haar verleden had verloren. Nu ze woont in Bethlehem, broodhuis, dringt dit volledig tot haar door. Ja, het moment van de aankomst in Bethlehem zal ze nooit vergeten. Want die dag heeft ze steeds meer leren zien als een symbool voor het hele leven. **Het leven is leren loslaten. Het vertrouwde loslaten om in vertrouwen de toekomst in te gaan. Zet je tentpinnen daarom niet te vast in de grond. Wij hebben hier immers geen blijvende stad. Je bent en blijft een vreemdeling in deze wereld.**

Dat ervaar je zeker als je idealen stuk breken op de harde werkelijkheid van het leven. En waar zoek je dan naar en waar heb je behoefte aan? Dan zoek je en verlang je heel erg naar geborgenheid en bescherming. Je zoekt houvast in het leven als alles wankelt. Je verlangt naar zekerheid in een gebroken bestaan. Dat is wat Ruth nodig heeft.

Had ik niet, net als Orpa, moeten terugkeren naar het mij vertrouwde land Moab? **Zou de God van Israël werkelijk van mij houden?** Zeker, ze had heel bewust de stap - de geloofsstap - gezet om de God van Naomi te dienen. Maar toen, die dag, toen ze wist: Bethlehem is mijn nieuwe woonplaats, toen de vrouwen om haar heen stonden, toen was de schrik haar om het hart geslagen: hoe weet ik dat de levende God bestaat en dat mijn god Kamos niet boos wordt over mijn geloofsbelijdenis en mijn vertrek uit Moab? Ook hierin voelde ze zich onbeschermd en kwetsbaar.

En toen kwam Boaz in haar leven. Ze ging na overleg met Naomi aren lezen. Dat was een recht dat haar vanuit Leviticus 19 geschonken werd door de Heere God. Ze komt terecht op de akker van Boaz. Hij blijkt een familielid te zijn van haar schoonvader Elimelech. Hier zit de leiding van God achter. Boaz, wat heeft hij veel losgemaakt bij Ruth. Hij benadert haar vriendelijk en vooral de woorden van Boaz 'dat zij onder de vleugels van God de toevlucht genomen heeft', hadden haar diep geraakt. Want zo had ze het steeds aan gevoeld, zonder het te kunnen beredeneren: **bij de God van Israël vind ik bescherming en geborgenheid.** Bij God heeft Ruth dit dan ook gezocht. En gaandeweg is ze gaan ervaren hoe dat ook praktisch werkt. Ze vond bescherming en geborgenheid bij Naomi en omgekeerd was dat ook zo. En ook door Boaz liet God Zijn beschermende hand zien. Boaz deed er alles aan om Ruth te beschermen en te helpen door graan voor haar te laten liggen, door het land te kopen en door uiteindelijk met haar te trouwen. Steeds meer heeft Ruth ontdekt, hoe je bij de God van Israël, de God zonder beelden, geborgenheid vindt. Hij leidt je levensweg en stuurt mensen op je weg die op het juiste moment voor je klaar staan.

Nu leven wij 3100 jaar later. De Verlosser, de Heere Jezus, waarvan Ruth de stammoeder is, is gekomen. Hij werd geboren in Bethlehem tussen de gerstvelden waarin de krekels hun zoemend geluid lieten horen. Door Zijn geboorte bewees de Heere God, dat Hij mensen u, jou en mij geborgenheid wil bieden voor dit leven en het toekomstige

leven. Daarom gaf de Heere Jezus alles wat Hij had. Hij gaf Zijn leven. Hij stierf voor ons aan het kruis van Golgotha. Hij stond op in een nieuw leven. **Hij biedt ons een veilige plek aan.** Een veilige plek in Zijn doorboorde handen. Een veilige plek aan Zijn hart. De God van Ruth leeft ook vandaag en Hij vraagt ook vandaag aan ons: waar zoekt u, waar zoeken jij en ik geborgenheid? Kom bij Mij, want onder Mijn vleugels is er bescherming en ben je geborgen in alle omstandigheden van je leven. Ruth is komen schuilen onder de vleugels van de God van Israël. De Heere heeft haar een ereplaats gegeven in de stamboom van Zijn Zoon Jezus Christus. Laten wij dat ook doen.

Er is ook nog een andere kant aan deze geschiedenis. Ruth, de Moabitische, de vreemdeling, zij vindt een schuilplaats bij het volk van God en wordt ingeschakeld in Gods reddingsplan. Maar hoe zit het dan met de vreemdelingen, de vluchtelingen, de ontheemden, de asielzoekers in ons land, hier en nu? Velen houden van hun land van herkomst, maar ze konden of wilden er niet blijven vanwege oorlog, uitbuiting, geweld en marteling. Wat zou het mooi zijn als wij mensen uit een afschuwelijk oorlogsgebied een schuilplaats mogen geven en dat zij door ons heen iets van de liefde en gastvrijheid van de Heere Jezus zullen ervaren! Natuurlijk, ik weet hoe ontzettend moeilijk en ingewikkeld het vluchtelingenvraagstuk is en met hoeveel problemen de asielprocedure omgeven is. Daar moeten we dan ook niet allerlei makkelijke, goedkope en ondoordachte uitspraken over doen. We kunnen niet iedereen opvangen die in nood is, dat is nu eenmaal zo. Maar als deze mensen niet hier waren geweest, dan hadden ze misschien niet meer geleefd, maar wellicht in massagraf gelegen. **Nu zijn ze hier komen schuilen en kunnen wij aan hen vertellen over Jezus en over de levende God, waarvan we met Psalm 146 zingen: 'Het is de Heer die vreemdelingen met een wakend oog beschouwt'.** De Heere zelf beschermt de vreemdelingen. Bij deze God is ruimte, dankzij het offer dat Jezus heeft gebracht. Hij nodigt ons uit om bij Hem troost en geborgenheid te vinden. En tegelijkertijd stelt de Heere ons Zijn vraag: Wie geef jij bescherming en wie biedt u geborgenheid?!

Vragen:

1. Op welke manier ervaren wij, net als Ruth, iets van vreemdelingschap op aarde in ons leven? Wat zegt het over ons als we niets van vreemdelingschap ervaren?
2. In het oude Israël hadden armen recht op hulp en bijstand. Hoe geven wij daar praktisch invulling aan? (zie sabbaten en jubeljaar, Leviticus 25; Exodus 23: 6 en 11 en Handelingen 4: 32-37).
3. Gods leiding is in Ruth 2 zichtbaar in de omstandigheden en via mensen. Heb jij de hand van God in gebeurtenissen en via mensen weleens ervaren? Zo ja, op welke manier zag je Gods hand?
4. Boaz is iemand die God dient in het gewone leven. Uit welke vier dingen blijkt dit en wat herken je hiervan in je eigen leven?
5. Boaz heeft zelf geleerd te schuilen bij God en daarom kon hij ook een schuilplaats zijn voor anderen. Op welke momenten herken je dit in je eigen leven?
6. Hoe kunnen wij in navolging van de Heere Jezus troost en geborgenheid geven aan de vreemdeling, de vluchteling, de asielzoeker in ons midden?
7. Jezus is zelf ook vluchteling geweest. Wat zegt dat over onze omgang met asielzoekers in ons dorp? En hoe kan jij de diaconie helpen bij het leggen van contact of het bieden van praktische hulp?

Quote:

"We kunnen niet iedereen helpen, maar iedereen kan iemand helpen."

Luistertip:

Uw vleugels over mij - Kinga Bán - <https://www.youtube.com/watch?v=3hOdBpAml-8>

Voetstappen in het zand - Nederland Zingt - <https://www.youtube.com/watch?v=tyHj00Al0jQ>

Brug over troebel water - Elise Mannah - <https://www.youtube.com/watch?v=cdpcOG8y7YI>

De diaconie is juist ook rond dit jaarthema erg geïnteresseerd in jouw mening of idee. Zou je die willen delen met één van de diakenen? Of mail hen via diaconie@gouderaksekerk.nl